

sesforhold inden for åndssvageforsorgen [af Tove Jørgensen (DKP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 3. Fremsat 12/10 77).

Forslaget sattes til forhandling.

### Forhandling

**Socialministeren** (Eva Gredal):

Forslagsstillerne, som ikke er til stede her i salen, anfører selv i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det med enkelte ændringer er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 15, der fremsattes den 5. marts 1977.

Jeg kan derfor i dag i det store og hele henvise til, hvad jeg sagde under førstebehandling af dette forslag den 19. april 1977.

Jeg vil dog gerne fremdrage enkelte af de punkter, som jeg under udvalgsbehandlingen senere har uddybet i nogle af svarene på den lange række af spørgsmål, som socialudvalget dengang stillede. Jeg kommer derved også ind på de punkter, som indgår i det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, og som ikke var med i det tidligere.

Om forsorgspolitikken vil jeg gerne fremhæve, at vi netop i disse år er inde i en udvikling med overgang fra store til små boinstitutioner og med udslusning af klienter fra institutioner til boligformer uden for institutionerne. Den nedsættelse af klienttallet, som samtidig sker i de store institutioner, giver mulighed for at forbedre de ydre rammer og give rimelige forhold for de tunge klienter, som bliver tilbage, men som vi også i de nærmeste år regner med i forøget omfang at kunne tilbyde beskæftigelse og undervisning, altså et dagligt miljøskift.

Jeg er også opmærksom på, at hvis udslusningen skal lykkes, således at der skal sikres de udslusede klienter en tilfredsstillende tilværelse, må der sættes særligt ind med beskæftigelses- og undervisningstilbud. Disse tilbud må endvidere suppleres med en opfølgning, der indebærer almindelig vejledning og støtte bl. a. gennem hjemmevejledere, så disse mennesker ikke kommer til at sidde hen i ensomhed. Disse ting vil blive prioriteret højt inden for de bevillinger, jeg forventer bliver stillet til rådighed for ånds-

svageforsorgen i 1978 og 1979, altså de sidste år inden udlægningen.

Om de åndssvage børn, som opholder sig i forældrenes hjem, vil jeg gerne fremhæve, at stort set alle får undervisning under en eller anden form. En del optages i folkeskolen, og de øvrige undervises i åndssvageforsorgens skolevæsen. Inden for børnehaverområdet har udviklingen været den, hvad jeg finder meget rigtigt, at flere åndssvage børn i de seneste år optages i de almindelige børnehaver med den følge, at en del pladser i åndssvageforsorgens egne børnehaver har kunnet nedlægges.

I det beslutningsforslag, vi behandler i dag, er som nye punkter stillet forslag om udvidelse af åbningstiderne i åndssvageforsorgens børnehaver såvel i dagtimerne som i weekenderne og forslag om, at de skolesøgende klienter skal sikres pasning og tilbud om beskæftigelse i fritiden. I mine svar til socialudvalget har jeg om begge disse spørgsmål oplyst, at jeg er opmærksom på problemerne og prioriterer deres løsning højt inden for de bevillinger, der stilles til rådighed for åndssvageforsorgen.

Til forslaget om ændring af fordelingsnøglen for personaletildeling fra et alderskriterium til et funktionskriterium skal jeg kort resumere, hvad jeg allerede har oplyst over for socialudvalget. Den i forskellige forbindelser omtalte 17 års regel er i dag en form for fordelingsnøgle, som vedrører personale i åndssvageforsorgens boligsektor, men ikke undervisnings- og beskæftigelsessektoren. Det efterspurgte kriterium svarende til et funktionskriterium vil ikke kunne opstilles, idet der i dag ikke eksisterer objektive kriterier for anvendelse af personale i åndssvageforsorgens omsorgsarbejde.

Imidlertid har det centrale ressourceudvalget taget spørgsmålet op med henblik på at udarbejde et oplæg om personalebehovet i de åndssvages forskellige boinstitutioner. Man håber herved at kunne finde frem til mere objektive måleredskaber for forholdet mellem behandlingsbehov og personale.

I bemærkningerne til det beslutningsforslag, DKP nu har fremsat, anfører forlagsstillerne bl. a., at der må iværksættes en langsigtet planlægning for institutionerne, hvortil staten må yde sit bidrag, så at det er en ensartet forsyning, der afleveres til amterne.